

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRİMCİ ANTİKAPİTALİST HAFTALIK GAZETE

Sayı 500 ■ 18 Ekim 2014 ■ Fiyatı: 2,5 TL.

Savaş değil barış!

- Kobanê halkıyla dayanışmaya yardımcı olunmalı, sınırlar Kobanê'yle dayanışmak isteyenlere ve Türkiye'ye sığınmak isteyenlere koşulsuz açılmalı.
- Sağlık hizmetleri en üst seviyeye çıkartılmalı. Bölgeye doktor ve sağlık hizmeti yığınağı yapılmalı.
- Mültecilerin temel ihtiyaçları karşılanmalı, barınma, eğitim ve sağlık gibi en temel insan hakları karşılanmalı.
- Hükümet yetkilileri Kürt hareketinin örgütleriyle IŞİD'i eşitleyen açıklamalara derhal son vermeli.
- Çözüm sürecinde somut adımlar atılmalı.
- Anadilde eğitim hakkı hızla garanti altına alınmalı.
- Çözüm sürecinin ruhuna uygun olmayan, protesto gösterilerini şiddetle bastıran, sıkıyönetim uygulamasını devreye sokan, şehir merkezlerine asker yerleştiren tutumlara son verilmeli.

Ölüm değil çözüm istiyoruz

Birkaç günde onlarca insanın ölümü, çözüm sürecinin ne kadar önemli bir evrede olduğunu açığa çıkardı. Abdullah Öcalan'ın girişimleriyle başlayan ve müdahaleleriyle ilerleyen süreç, Kobanê'de insanî krizin derinleşmesiyle krize girdi. Süreci krizden çıkartan yine Abdullah Öcalan oldu.

İŞİD'in Kobanê'ye yönelik saldırınlığı sürüyor. Kobanê henüz rahat bir nefes almış değil, ama direniyor.

Hükümet yetkilileri Kobanê olaylarının tüm sorumluluğunu Kürt hareketine ve özellikle Demirtaş'a atsalar da, sorumluktan kaçamazlar.

Hükümet, üç nedenden ötürü sorumlu: 1) Çözüm sürecini ağırından aldığı için, 2) Son üç haftadır PKK ile İŞİD'i eşitleyen açıklamalar yaptığı için, 3) Bir şantajcı kafasıyla hareket ederek Kobanê sorununu Esad'ı devirme sorununa bağladığı için.

Kobanê olaylarında, çözüm sürecinden nefret eden bütün aktörler boy gösterdi. Denebilir ki, çözüm sürecini sonuna kadar sahiplenen bir tek DSİP ve Abdullah Öcalan kaldı. Abdullah Öcalan'ın sakinleştirici açıklamalarına kadar, "Çözüm süreci mi kaldı?" sorusunu soranlar siyasal alanda ağırlıklarını koymuşlardı.

Sırat köprüsünden geçerek gibi çözüm sürecinin selameti için mücadele eden Abdullah Öcalan ise en başından beri, savaşmanın, çözüm sürecini sona erdirmenin kolay, çözüm ve barış sürecinin sürekliliğini sağlamanın zor olduğunu biliyor. Sürecin sorumluluğunu taşımayanların vurdumduymazlığıyla kıyaslandığında, sonuçta Kürt hareketi çok daha olgun bir siyasal pozisyon aldı.

Gelişmeler, devlete ve herkese çözüm sürecinin çocuk oyunu olmadığını, pratik adımlar atılmasının ertelenemeyeceğini, her ertelenmenin gerilimi turmandıracağını acı bir şekilde gösterdi.

Bizlere düşen, Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını koşulsuz bir şekilde desteklemek. Kürt halkı çözüm sürecini tercih ediyor. Kaderini bu yönde tayin etmek istiyor. Bugün Kürt halkına destek olmak, hükümeti çözüm sürecinde somut adımlar atmaya ve Kobanê'ye dayanışmanın önüne geçmemeye zorlamak anlamına geliyor.

İŞİD'in katliamından kaçarak Türkiye sığınan 160 bin Kürt ile Suriyeli mülteci sayısı 2 milyona yaklaştı.

Çözüm süreci neden Kobanê'ye bağlı?

Son günlerde Erdoğan ve hükümet üyelerinin en çok sorduğu sorulardan biri bu. Hükümet bilinçli olarak Kobanê'nin Türkiye'ye bir alakası olmadığını anlatmaya çalışıyor; Kürtlerin 'ortalığı karıştırmak için' Kobanê'yi bahane ettiğini söylüyor.

Sorunun yanıtı çok basit. Kürdistan diye bir coğrafya var. Kürt halkının ortak yaşama Birinci Dünya Savaşı'nın ardından Ortadoğu'da sınırları sunî şekilde belirlenmesiyle Türkiye, Suriye, Irak ve İran gibi dört ayrı devlet arasında parçalandı. Kürt ailelerin arasında yapay sınırlar girdi, çitler çekildi. Bugün

sınırın öte tarafındaki akrabalarının İŞİD saldırılarına maruz kaldığı durumda Kürtlere konunun kendilerini alakadar etmediğini söylemek gerçekçi değil.

Ayrıca hükümet çözüm sürecinde Kürt halkına güven vermiyor. İki yıldır devam eden diyalog sürecinde AKP hâlâ Kürt halkının taleplerinin karşılanması konusunda somut bir adım atmadı. Çözüm Komisyonu'nun kurulması Resmî Gazete'de yayınlanmış olmasına rağmen, bu komisyonun ne yaptığı, ne yapacağı, çalışıp çalışmadığı açıklanmadı. Erdoğan barış için müzakere ettiği PKK'yle,

örgütün Kobanê'de savaştığı İŞİD'in aynı şeyler olduğunu söyleyerek çözüm sürecine yaklaşımı konusundaki güvensizliği arttırdı. Bazı AKP'li milletvekillerinin İŞİD'e açıktan destek veren açıklamaları da cabası.

Hükümet müzakere masasının diğer tarafındaki PKK'nin Kobanê'de zayıflamasını 'bekleyen' bir tutum içinde. Müzakere ettiğiniz örgütünü İŞİD tarafından 'yenilmesini' istemek ama aynı anda hiçbir şey olmaması gibi örgütü 'barışmak' mümkün değil. Bunun barışa hiçbir katkısı yok. AKP çözüm için derhal somut adım atmalı.

DSİP ve Küresel BAK'tan barış çağrısı!

Devrimci Sosyalist İşçi Partisi (DSİP) tarafından yapılan "Kobanê halkı yalnız değil: Bijî berxwedana Rojava!" başlıklı basın açıklamasında, sınırların ötesindeki kardeşleriyle dayanışmak için insan zinciri oluşturulan Kürtlere saldıran, yaralı YPG militanlarını sınırdan içeri almakta zorluklar çıkaran ve PYD'ye işbirliği için "kantonların dağıtılmasını" dayatan hükümetin çözüm sürecini ateşe attığı vurgulandı.

Ortadoğu'nun kan gölüne dönmesinin asıl sorumlusu olan ABD ve müttefiklerinin İŞİD'e saldırma bahanesiyle Suriye ve Irak'ı bombaladığını ve sivilleri öldürdüğünü aktaran açıklamada, Kobanê'deki insanî krizin AKP'nin de ABD'nin de umrunda olmadığı belirtildi.

İŞİD'i yenmenin mümkün olduğunu belirten DSİP, bunun için Kobanê direnişiyi desteklemek ve Kobanê-Suruç-

İstanbul-Ankara ve İzmir'de barışı, demokrasiyi ve çözümü talep etmenin önemini hatırlattı.

Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu'nun (BAK) açıklaması ise, hükümetin izlediği "bekle, gör" politikasının özellikle Kürt halkında büyük bir gerilim yarattığını, Kobanê'deki katliam girişimine yönelik öfkenin toplumda bir şiddet ve çatışma ortamına sebep olduğunu vurguladı.

BAK, Türkiye'de yaşayan herkesin barış ortamına ihtiyacı olduğunu ifade ederek, hükümetin çözüm süreciyle ilgili adım atmasını talep etti. BAK'ın açıklamasında ayrıca, "Çözüm sürecinin ruhuna uygun olmayan, sıkıyönetim uygulamasını devreye sokan, şehir merkezlerine asker yerleştiren tutumlara son verilmelidir" denildi.

İŞİD neden Kobane'ye saldırıyor?

İŞİD Suriye'nin kuzeyinde büyük bir alanı kontrol altında tutuyor.

Batıda Cerablus (Gaziantep'in Karkamış ilçesinin karşısı), doğuda Tel Abyad (Şanlıurfa Akçakale karşısı) ve güneyde örgütün ana karargâhı olan Rakka arasında kalan bir bölgede İŞİD'in ele geçiremediği tek yer Kobanê bölgesi. İŞİD Kobanê'yi de alarak ele geçirdiği bölgede tam bir hâkimiyet kurmak istiyor.

Kobanê Batı Kürdistan'da (Rojava) kurulan üç kantondan ortada olanı. Kobanê düşerse batıdaki Afrin ve doğudaki Cizire kantonları arasındaki bağlantı kopacak ve bu kantonlar da İŞİD saldırılarına karşısında zayıf düşecek.

Ayrıca Kobanê Suruç'taki Mürşitpınar sınır kapısının tam karşısında bulunuyor. Bu yüzden buranın düşmesi sınır kapısının da İŞİD'in eline geçmesi anlamı taşıyor.

İŞİD'in saldırısının arkasında bu gibi stratejik nedenler kadar politik nedenler de var.

İŞİD Kobanê'de kurulan kantonun hem Esad rejimine hem kendi baskıcı yönetimine karşı siyasî bir alternatif oluşturduğunun farkında. Bu yüzden Kobanê'yi ezerek baskı altında tuttuğu kitlelerin bu alternatifive yönelmesini engellemek istiyor.

İrkçılığı yenmeliyiz

Kobanê direnişi ile dayanışma eylemlerine devlet güçlerinin sertlik ve baskıyla yanıt vermesi, havayı bir anda değiştirdi. IŞİD saldırganlığından kaçarak Türkiye'ye sığınan Kürt mültecilere başta duyalan sempati ve destek yerini milliyetçi bir tepkiye bıraktı.

İrkçılık

Ne zaman Kürtler kendi gelecekleri konusunda kendilerinin karar vereceğini göstermek istese, sahte kardeşlik edebiyatı hemen rafa kaldırıyor ve 1923 model ırkçılık devreye sokuluyor.

Türk burjuvazisinin çıkarları için üretilmiş olan ırkçılık hakim medya tarafından topluma yayılıyor.

Sıradan "iyi" vatandaş, bir gecede gözü dönmüş bir ırkçıya dönüşüyor.

AKP, MHP, CHP, egemen sınıfın tüm partilerinin içinden ırkçılar ortaya çıkıyor ve Kürtlere hadlerinin bildirilmesini istiyor.

Devletin kolluk güçleri içinde örgütlenmiş, işledikleri onca suçta rağmen hiç hesap sorulmamış ırkçı odaklar sokağa dökülüyor.

Antep ve Esenyurt'ta olduğu gibi Kürtler katlediliyor. Evleri ve işyerleri yakılıyor.

Medya, ırkçı saldırıları "vatandaş tepkisi" olarak nitelerek mağdurları suçluyor.

On yıllardır süren bu işleyiş Kobanê protestoları ile bir kez daha gerçek niteliğini gösterdi:

- Egemen sınıfın ırkçı fikirleri okul, kışla, medya ve devlet kurumları tarafından üretiliyor, yaşatılıyor ve yayılıyor.

- Mücadele içerisinde (Gezi'de olduğu gibi) ırkçı fikirlerden sıyrılan kitleler, mücadelenin geriye çekildiği dönemlerde yeniden eski fikirlerin hakimiyeti altına giriyor.

- MHP gibi parti ve örgütler hiçbir engelleme ile karşılaşmadan legal faaliyet sürdürdüğü için, oluşan ırkçı havayı katliama ve saldırılara dönüştürecek güç fiilen hep var oluyor.

Ne yapmalıyız?

■ İrkçılığa ve Milliyetçiliğe DurDe Platformu'nun büyümesi ve sokakta ırkçılığa karşı kitlesel mücadele veren bir odak haline gelmesi için çalışmak.

■ İrkçı saldırıların faillerinin yargılanması ve cezalandırılması için bastırarak.

■ MHP ve Ülkü Ocakları gibi ırkçı örgütlerin kapatılması, ırkçılığın suç olarak kabul edilmesi için mücadele etmek.

■ Nerede ırkçı bir saldırı varsa orada mağdurlarla güçlü bir dayanışmayı örgütlemek.

Sıkıyönetim ve Yeni Türkiye

AKP'li İçişleri Bakanı Efkan Ala'nın 'misliyle yanıt verilecek' ve Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın 'daha sert karşılık vereceğiz' sözleri Türkiye'de devletin toplumsal muhalefet karşısındaki refleksini sınırsız koruduğunu gösterdi.

İktidara geldiği günden itibaren ordunun siyasete müdahalesini eleştiren AKP, askeri devreye sokma kartını bizzat kendi kullandı. Erdoğan ve 'ne olursa olsun AKP desteklenmeli' diyen

kalemşörlülerinin "yeni Türkiye" söylemi bir kere daha çıktı. Demokratik bir hak olan gösteriler polis şiddetiyle bastırıldı. Kürdistan'da yine devlet terörü uygulandı. İçişleri Bakan'ının kışkırtıcı sözlerinin bilançosu 41 ölü, Diyarbakır başta olmak üzere pek çok ilde sıkıyönetim ilanı oldu. Tanklar ve postallar eylemleri bastırarak için sokağa çıktı.

AKP'nin yeni Türkiye'sinde

yeni hiçbir şey yok. Erdoğan tıpkı yıllardır kendi tabanına 'bidon kafalılar' diyen Kemalist elitler gibi Kürt halkına tepeden bakıyor. Kürtlerin cahil oldukları için PKK'yi desteklediklerini söylüyor.

Kobanê'yle dayanışmak için eyleme katılan 87 kişi tutuklanırken, HDP bürolarını yakan, sokaklara satırlarla çıkan faşistlere ve onları izleyen polisler dönmek için hiçbir şey yapılmadı.

Cumhurbaşkanlığı seçiminde Demirtaş'ın aldığı oy barış sürecine toplumsal desteği ortaya koymuştu.

Barış süreci bitti mi?

Birkaç gün içinde 41 kişinin öldüğü, faşistlerin satırlarla, sopalarla sokaklara çıktığı, HDP bürolarının yakıldığı, provokasyonların yaşandığı bu hafta, çözüm sürecinin bitmekte olduğuna dair yaygın bir kanaat oluştu. Sürecin bir sınavdan geçtiği çok açık. Ancak masanın devrildiğini söyleme aceleciliğine kapılmamak gerek.

Süreç daha önce Kürtlere dönük saldırıların yapıldığı seçim dönemlerinde olduğu gibi pek çok kez sınav verdi. Özellikle Öcalan'ın her zaman müzakereleri sürdürme iradesini göstermesinin sürecin devamlılığında etkisi oldu.

Ancak tek başına Öcalan'ın iradesi değil sürecin devamlılığını sağlayan. Bu güveni veren şey Türkiye'de barıştan yana olan ve müzakerelerin arkasında duran milyonlarca insanın olması.

Cumhurbaşkanlığı seçiminde Demirtaş'ın kazandığı yüzde 9,8 oy toplumdaki barış iradesinin en somut ifadesiydi.

Türkiye egemen sınıfı ve temsilcisi AKP, Kürt sorununda çözümüden başka bir seçenek olmadığını gayet iyi biliyor. Bu satırlar yazılırken hükümetin çözüm sürecine dair yol haritasının taslağını HDP'lilere ilettiği masanın devrilmediğini gösteriyor.

Batı'da barış isteyen bizlere düşen görev, sürecin takipçisi olmakla yetinmemek. Müzakerelere sürece düz bir çizgiyle ilerlemiyor, inişleri ve çıkışları var. Her koşulda sürece sahip çıkacak, Batı'daki çözüm isteğinin sesi olacak, hükümete adım atması için basınç oluşturacak bir barış hareketi yaratmalıyız. Bir barış hareketi tam da böylesi günler için gerekli. Masa devrilsin diye ellerini ovuşturmanın, linççi faşistlerin ve Kürt düşmanlarının panzehiri barış isteyenlerin birliği.

HDP'nin çağrısı yanlış mıydı?

AKP liderliği, 41 ölümlü sorumluluğunu halkı eylem yapmaya çağırdıkları için HDP'lilere ve özellikle Selahattin Demirtaş'a yıkıma çalışıyor. Demirtaş hakkında "isyan teşvik" gerekçesiyle suç duyurularında bulunuyor. Oysa protesto etmek bir hak ve tüm siyasal partiler bu haktan faydalanabilir. Tayyip Erdoğan ve AKP, daha önce 1 Mart tezkeresine karşı yapılan büyük mitingden Gezi direnişine kadar birçok örnekte kitlesel eylemlilikler sonrası mağlubiyetler yaşayarak geri adım attı. Üstelik, olaylarda şiddetli trandıran AKP'nin iddia ettiği gibi "sağı solu yakıp yıkan vandallar"

değil, İçişleri Bakan'ının "Şiddet misliyle karşılık bulacaktır" sözünden sonra göstericilere vahşice saldırı devletin güçleriydi. Polis terörüne daha sonra faşistlerin linç girişimleri de eklendi.

Elbette barış aktivistleri, Selahattin Demirtaş'a oy veren geniş kalabalığa seslenebilecek bir platform oluşturmalı, yerellerdeki küçük eylemlilikler yerine Kobanê

Provokasyonlar ortaya çıkarılsın

Saldırı, linç, cinayet dalgası HDP'nin Kobanê için eylem çağrısı yapması ile başlamadı.

30 Mart yerel seçim kampanyası, Türkiye'nin batısında HDP'ye saldırı kampanyasına dönüştürüldü. Karadeniz'de parti yöneticileri ve milletvekilleri linç edilmeye çalışılırken, birçok ilde HDP seçim büroları ve stantları saldırıya uğrarken, partinin tabelaları yakıldı. Bu saldırılara katılanlar MHP, CHP, İP ve çeşitli ırkçı grupların üyeleri. Tek bir kişi dahi bu saldırılardan dolayı yargılanmıyor.

Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde Selahattin Demirtaş'ın kampanyası aynı zorbalıkla engellenmek istendi. Rize'de tek başına stant açan emekli öğretmene yapılan saldırıyla başlayan bu ırkçı dalga MHP tarafından gerçekleştirildi.

Aynı siyasal güçler Ankara'dan Hatay'a, İstanbul'dan Antep'e her yerde Suriyeli mültecilere karşı sayısız saldırı gerçekleştirdi.

Bu saldırıların faillerinin hiçbirini tutuklanmadı.

Kobanê protestolarında ortaya çıkan vahim bilanço, bunların ardından geldi. Başını MHP'nin ve HüdaPar'ın çektiği barış ve çözüm karşıtı cephe, devletin içinde destek ve işbirliği bulmadan bunları yapamazdı.

Ergenekon ve Balyoz davalarının sanığı olan darbci generaller, Erdoğan ve hükümet üyelerinin hırsızlığını örtbas etmek için dışarı salınmış ve çeşitlenmiş bu olayların Özel Harp Dairesi yani kontrgerilla tarafından gerçekleştirildiği HDP yöneticileri tarafından isim isim verilerle kamuoyuna açıklandı.

Provokasyonlar ortaya çıkarılmalı, failleri yargılanmalı ki bir daha tekrarlınmasın, başanlı olmasın!

İçin merkezi bir miting çağrısı yapmalı. Bu hem gösterilerin daha güçlü olmasını sağlar ve provokasyon ihtimalini azaltır. hem de geniş bir kalabalık hükümetin üzerindeki baskıyı artırabilir. Bu tartışmada öncelik Kürt halkıyla dayanışmanın örülmesindedir. Hükümetin emriyle devletin uyguladığı şiddetin onlarca insanın ölmesine neden olduğu gözden kaçırılmamalıdır.

2012'de başlayan Arap Baharı yenildiği, halk ayaklanmalarını baskıcı rejimler tarafından kanla bastırıldığı için İŞİD güçlendi.

İŞİD'i yenmenin yolu

İŞİD olarak anılan örgüt asıl olarak iki siyasi dinamiğin yarattığı bir sonuç. Bunlardan biri, 2003'teki Irak işgaliyle başlayan süreçte ABD'nin uyguladığı mezhepçi politikaların sonucu olarak Irak'ta sürdüren mezhepçi şiddet. Diğeri, 2011'de başlayan Arap Baharı'nın bir karşı-devrim dönemine girmiş olması. Mısır'da yaşanan darbe, Suriye'de Esad rejiminin ülkeyi yangın yerine çevirme pahasına iktidarda kalmayı başarması ve bölgedeki diğer ülkelerde devrimlerin ilerleyememesi, özellikle Suriye'de halkın kitlesel mücadelelerine yerine silahlı örgütlere yönelmesine neden oldu. İŞİD'i yenmek için bakmamız

gerekten yer de bu dinamikler. İŞİD ABD bombardımanı sonucunda değil, bölgedeki demokratik güçlerin askeri ilerlemesi ve kendi tabanının dağılması sayesinde yenilecek. İŞİD'i tamamen yenebilmenin tek yolu ona destek veren Sünni Arapların Esad ve Maliki gibi egemenlere karşı diğer mezheplerden ve etnik kimliklerden Ortadoğu halklarının birlikte ortak mücadelesi. Mezhep ve milliyet farkı gözetmeden tüm ezilenleri demokratik talepler etrafında bir araya getiren bir mücadele İŞİD gibi karşı-devrimci, katliamcı bir örgütün sonunu getirecektir.

- ABD'nin yeni Irak ve Suriye savaşları
- Anti-emperyalizm
- Ortadoğu'da sert mücadeleler
- Bir çok konuda yorumlar Altüst dergi yeni sayıda!

Kitapçılardan ve DSİP bürolarından alabilirsiniz!

Euro bölgesinde kriz derinleşebilir

Kapitalizmin 2008 yılından başlayan küresel krizinden en az etkilenen ülkelerden biri olan Almanya'da, ihracatta ve sanayi üretiminde rekor düşüş yaşanıyor. Almanya Ekonomi Bakanlığı, sanayi üretiminin Ağustos ayında yüzde 4 küçüldüğünü bildirdi. Beklenen düşüş yüzde 1,5 civarındaydı. İhracatta da beş yıldır yaşanan en keskin düşüş gözleniyor. Almanya Federal İstatistik Bürosu, Temmuz ayına kıyasla Ağustos'ta yüzde 5,8 düşüş kaydedildiğini açıkladı. İthalat da yüzde 1,3 oranında düştü. Bunun neticesinde Almanya'nın ticaret fazlasının 17,5 milyar euro azaldığı bildiriliyor. Almanya'daki bu durum Euro Bölgesi için büyük bir sorun yaratıyor. Krizden az etkilenen bir ülke olan Türkiye için de bu durum tehlikeli. Almanya, Türkiye'nin ihracatta yüzde 8,6 ile en büyük ortağı. İthalatta ise yüzde 9 ile Rusya'nın ardından ikinci büyük ortağı. Ayrıca, toplam ihracatın yüzde 50'yi aşan kısmı AB ülkelerine, bunun yaklaşık yüzde 30'u da tek başına Almanya'ya yapılıyor.

Hong Kong'daki isyan neden yenildi?

Hong Kong'da bölge yöneticisinin Çin tarafından seçilen bir komite tarafından değil, genel oyla belirlenmesi talebiyle başlayan isyan Asya'yı sarstı. Çoğunluğunu üniversite ve lise öğrencilerinin oluşturduğu göstericiler geçen ay Hong Kong yönetiminin aldığı 2017 seçimlerinde de genel oy hakkı yerine 1300 kişilik bir komitenin seçtiği adayların oylanması kararına karşı çıkmışlardı. Hong Kong'un önemli meydanlarını işgal eden on binlerce kişi Leung Chun-Ying'in istifasını isti-

yordu. Gösteriler iki haftadan uzun süre devam etse de, eylemciler işçi sınıfını kazanmayı ve hareketi büyütmeyi başaramadı. Hareket sadece demokrasi talepleriyle sınırlı kaldığı için daha geniş kitleleri kendisine katamadı. Buna karşın Çin ve onun desteklediği Hong Kong yönetimi hareketi kırmak için yakından tanıdığımız taktiklere başvurdu. "Yolların açılmasını" ve "günlük yaşamın kesintiye uğramamasını" isteyen ve mafya üyelerinin de içinde

bulduğu çeteler göstericilere saldırdı. Hong Kong yönetimi hareketin üstüne saldırdığı kişilerin yoluyla polisi kullanmadan "halkın göstericilere karşı olduğu" intibasını yaratmayı başardı. Tüm bu çabanın amacı Hong Kong'daki hareketin Çin'e de yayılmasını engellemek. Binlerce kişinin çalıştığı sanayi teknolojileriyle bilginin yayılmasını engellemeye çalışan Çin yönetimi Instagram'a ulaşımı engellerken, sosyal medyadan gösterileri destekleyenleri de tutukladı.

